

Uns dels informes departamentals consistia en una imponent taula de les malalties denunciades esmentades una per una, i al costat de cada títol es llegia el mot: "Cajo". Però es donava el cas que en la lletra acompanyatòria es deia que hi havia hagut alguns casos, encara que pocs, de tifoidea i de diftèria.

Alguns inspectors de Sanitat ni tan sols havien procurat informació de cap mena, i altres s'accontentaven dient que el nombre de casos de malalties infeccioses era poc més o menys el dels anys darrers.

El doctor Roux, ha tret del seu estudi la convenció de què hi ha molts inspectors departamentals de Sanitat que creuen còmode limitar-se a la notificació de malalties i deixar l'afer clòs amb aquesta fàcil comunicació.

"El públic—diu el doctor Roux— no està protegit contra les malalties si els encarregats de protegir-lo *estan asseguts tranquilament en una oficina, escrivint circulars* hom ha de treballar en el lloc que els necessiti, posar-se en relació amb el públic i guanyar la seva confiança... No és suficient ésser culte i eixerreït, car és molt més necessari i útil posseir el "foc sagrat", l'ànima d'un Apòstol i els dots d'autoritat que no es confereixen per una altra categoria ni pel dret que hom té d'imposar penyores".

Cal pensar profundament en aquestes paraules que persona de tan alta autoritat científica i moral com el doctor Roux, ha adreçat a l'Acadèmia de Medicina de París.

Ens sembla que toca amb encert inigualable una de les causes del deixament en què es tenen en molts països els problemes vitals de la ciutat: hem parlat de la indiferència, la despreocupació, "foc sagrat" a part de la insuficiència dels qui i la manca de preparació, o sigui, la manca del han de protegir, aconsellar i guiar el públic: la paraula Apòstol no és paraula desgraciadament dels nostres temps, però hom té mitjans de substituir-la per altres equivalents i que, en resum, signifiquen que cap millora no és possible, si els encarregats d'una funció pública, a part la seva suficiència, no senten rigurosament la seva responsabilitat i no es mouen per un imperiós manament del compliment del deure.

(1) El subratllat es nostre. N. del T.

ESTADISTIQUES ALEMANYES

Segons les estadístiques fetes pel doctor Dornedden, de l'Oficina Alemanya d'Estadística i publicades en la "Revista Reichs gesundheits blatt" el número de clíniques i hospitals de maternitat són tres vegades més nombroses ara que abans de la guerra.

La raó evident d'aquest fet és, que les dones prefereixen cada dia més anar a deslliurar en una institució on les despeses no són pas molt més altes que en una cambra de la llar amb l'avantatge de menys mals-de-cap i feina.

El número dels altres hospitals ha crescut considerablement i el número de llits han augmentat encara en proporció més elevada, per tal que, parlant en termes generals, hom pot dir que els hospitals també han augmentat en llurs tamanys.

Mentre que a l'any 1913, hi havia 4,3 llits per cada 1.000 habitants de la total població, aquests nombre era 6,2 en 1930. Hamburg té comparativament el número més alt de llits. Fins a 1929 el nombre de pacients augmentà constantment però en 1930 es remarcà un decreixement. Les raons que expliquen aquesta minva són les següents: 1r. el menor número de malalties declarades, com, per exemple i especialment, l'existència de menys casos de grip, i 2n. la situació econòmica que obliga els malalts, especialment els que pertanyen a les *Krankenkassen*, a allunyar-se dels hospitals en tant puguin fer-ho.

El major número de llits que es necessiten han estat per causes d'accidents. Les lesions de la base del crani, de la columna vertebral i de la pelvis s'han donat amb més freqüència, degut al creixent número de seriosos accidents de vehicles moguts per motor, també han augmentat considerablement les malalties dels òrgans sexuals femenins, els aborts i la tuberculosi, i àdhuc ha estat remarcable la puja de casos d'apendicitis per bé que la mortalitat, uo comparada amb la d'abans de la guerra, ha estat només d'una tercera part, també s'han vist augmentats els casos de diabetes i úlcera gàstrica, disminuïnt, però, el nombre de febres tifoïdes i de malalties venèries.

Encara que han estat observats amb més freqüència els trastorns circulatoris, l'edat mitja de la població ha esdevingut més alta que abans de la guerra.